

Empiryalizme ve kapitalizme
karşı savaşmayı uygun gören
bir doktrini isleyen insanlarız.

SÖMÜRÜCÜLÜĞE KARŞI

SAVAS

HAFTALIK TOPLUMCU GAZETE

Yıl : I Sayı : 21 23 Mart 1966 Fiyat : 50 Kuruş

Sahibi ve Genel Yayın Yönetmeni:

ATTİLÂ AŞUT

Sorumlu Yönetmen : **ERDOĞAN GÖNÜLLER**

Sekreter :

ÖNER CIRAYOĞLU

Yönetim Yeri :
Uzunsokak Cad. No. 3, Kat: 3

Yazışma adresi :
P. K. 80 - TRABZON

Baskı : "Hâkimiyet, Basımevi"

Nokta Nokta...

Oğün, küfür ve döğüş ile başladı parlamentoda oturum. A.P. Bakanları, dalkavukları ile birlikte yürüdü kürsüdeki konuşmacının üzerine...

Havada uçuyordu çanta, ayakkabı, sandalye, koltuk.

Ardından yumruk, tekme, muşta, şis oynadı.

Ve çekilen bıçaklar parladı alev-alev.

27 Mayıs'ta beyaz ihtiial yapanların kanı akitildi parlamento salonuna, al-al..

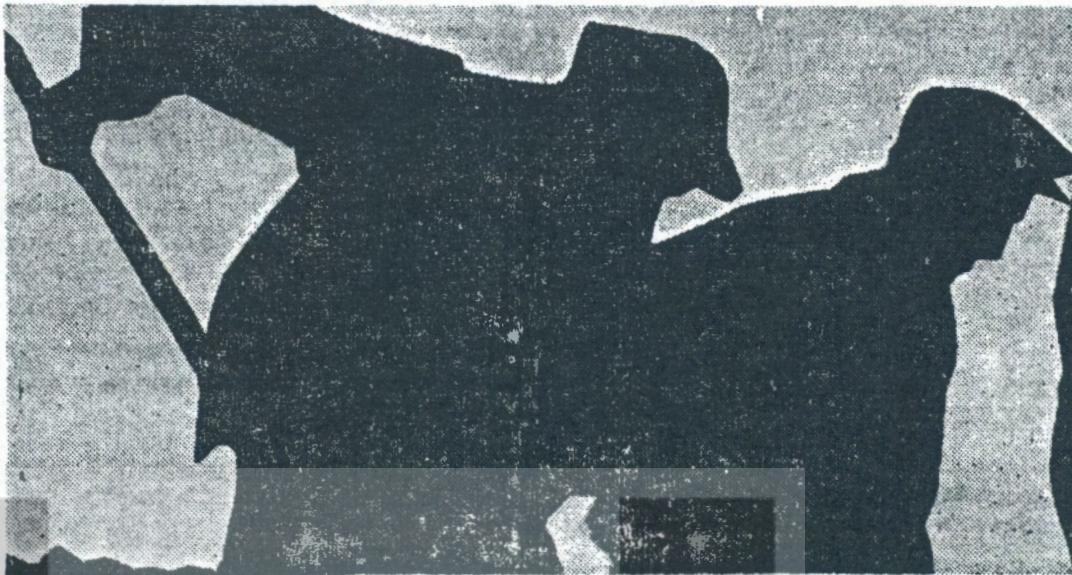
Ve ihtilâclilerin sesi gürledi:

«Unutmasınlar ki, bizden akıttıkları kanların içinde birgün boğulacaklardır» diye.

Ve gülüyordu Sülümangil, bu görüntü karşısında.

«Son gülen, iyi güler» derler.

Bir gerçek hayatı aramalı bu sözde..

Almanya'da Çöpçülerimiz

Gün ışır işimaz alın yazımız parlar,
Ne alın yazısı, el yazısı be.
Sökemeyiz ki, biz ilkokul aydınlığı bile gösterilmeyenler,
Biz, pis yöneticilerin mutsuz kişileri.
Süpürüruz, yaban ellerinin sokaklarını pis el, pis yürek

Sığmazken atalarım güne, yarına;
Düşmüşüm vay düşmüşüm ben el kapılarına

Daha üçüz yıl önce, omuzlarımda gök yarısı bayraklar,
Eğilirdi bu ülkelerin burçları uygarlığımıza.
Şimdi ta Bünyan'daki üç çocuk, ağızları açılıkla büyümüş,
Şimdi ta Ereğli'deki dört çocuk, gözleri açılıkla iri iri,
Alır, karınlıklar karanlıklar ardından gönderdiğim kara lokmasını

Sığmazken atalarım güne, yarına
Düşmüşüm vay düşmüşüm ben el kapılarına.

Ne duruyoruz, aylık bin yeşil mark.
Varalım, dağılalım, kartal Anadolu'dan yeryüzüne.
Süpürgeler kocaman, çöpler kocaman,
Al güneşten bile utanmadan, pis el, pis yürek.

Sığmazken atalarım güne, yarına,
Düşmüşüm vay düşmüşüm ben el kapılarına

Fazıl Hüsnü DAĞLARCA

Numan BEYAZIT

Dengesiz Düzenin Getirdikleri

ERDAL ÖZGÜR

Sımdıye degen yüzyılların tortusunu çeka çeka, bu kısır ve dengesiz düzen, tüm direnmelere karşı sürüp gelmiştir. Ulu-sumuzu her bakımdan yıkamaya, çökertmeye sürükliliyen bozuk yöntemle karşısına dikilen, bu düzenin komus, kötü bir düzen olduğunu biliimsel yonden açıklamaya çalışan yurtsever aydınlarımıza, bilincsizce en iğrenç saldırular yapılmaktadır.

Gönüllerinde vicdan, kişiliklerinde namus, damarlarda Türk'lük diye bir erdem kavramı taşımayan bu düşünce yoksulları, çamur atmaktan, yalan söylemekten, halkımızı aldatmaktan öteye gidememiş, ulus yararına, yurt yararına hiçbir olumlu çabada bulunmamışlardır.

Bundan sonra bu katı ve köksüz düzen yürüye miyecektir artık. Bugün yurdumuz yüce ve soylu bir toplumsal uyansın eşiğindedir. Küçükten-büyüké, köylüsünden kentlisine, cahilinden-aydınu herkes, işin içyünü, dönen dolapları, olup bitenleri tüm ayrıntılarıyla aulamaktadır. Görmiyen gözler açılmış, iştimiyyen kulaklar iştmeye başlamıştır artık. Yavaş yavaş, yoksul yurttaşların bit gibi, kene gibi kanlarını emerek, boyunlarını ve karınlarını şışirenlere iplikleri pazarcıkmaktadır. Kimler, nereden, ne kadar ve nasıl kazanıyor, hepsi bilinmeye başlamıştır. Bu bir kaşık sıcak çorbanın, bir lokma ekmeğin, bir döñüm kara-toprağın özlemi çeken, aç, susuz, yolsuz, bilgiden ve insan-

ca yaşamaktan yoksun insanlara karşı sorumlu olanlar kimlerdir? Onları böyle doğanı ezici ve parçalayıci pençesi altında kolu-kanadı kırık, her türlü özgürlüğü elinden alınmış tutsaklar gibi, yaşamakla ölmek arasında süründürmekten tanrı duyacak olanlar kimlerdir? Enselerini ve ceplerini şişirenler, herşeyden habersiz, kökünden kopmuş bir sorunsuzluk içinde, kendi özel çıkarları adına keyif sürdürmektedirler. Eğer Anadolu köylüsü toprak kavgası yüzünden, bir karış toprak için birbirlerini öldürürorsa, ağaların elinde yüzbinlerce evsizbarksız, gülmemeyi, yaşamayı unutan ırgatların çocukları açıktan ölüyorsa, yetişmiş kızlarımız,oyerlarımız yamalı giysiler içinde doğanın içine çıplak olarak atılmışsa, bunun sorumluluğunu dengesiz düzene yüklemeliyiz.

Kapitalist düzen bugün değerini yitirmekte, çağımızdaki gerçeklerin karşısında eriyip gitmektedir. Bağımsızlıklarını yeni kazanmış, bir gül çiçeği gibi yeni açmaya başlamış, az gelişmiş ülkeler, toplumculuğa (sosyalizme) dört elle sarılmakta, tek çıkar yolun, tek kurtuluş yolunun bu yol olduğunu su götürmez bir gerçek olarak benimsemektedirler.

Bugün çağının içinde var olmak, ya da yok olmak için, kurulu düzende yerini almağa uğraşan Türkiye için de durum aynıdır.

Eğer Anadolu çocukların geleceğini hazırlıamıyorsa, bundan, çocukların kolejlerde, Avrupa'larda okutanların bir parçacık olsun yürekleri sızlamalı. Eğer Müsikan köylülerile Haraba'lılar ölüm pahasına birbirlerine kurşun atıversa,

Samsun'un tütün ekicisi, ramaz sözleri bırakıp, Ordu'nun fındık üreticisi, Adana'nın pamuk ırgatları eziliyorsa, günden güne yılgılılığı, tükenmişliği artıyor, yine bundan, dengesiz bir düzeni sürdürmek isteyenlerin utanç duymaları gerekdir. Eğer ben oğlumu okutamıysam, açıktan midem bulanıyorsa, karım ve çocukların yoksulluk içinde, perşenlik içinde kıvrıp duruyorsa, ötekinin-berkinin eline bakıyorsa, evim, barkım hiçbirseyim yoksa, ben benliğimi, kişiliğimi ve insanlık kavramını yitirmiş bir duruma düşerim.

Boş, aldatıcı, işe ya-

ramaz sözleri bırakıp, gerçeklere bakalım. Bizi kurtaracak tek çıkar yolu sosyalizm olduğuna inanmalıyız ve bu inanç ugrünada savaşımızı gerçekleştirmek için uğraşmalıyız, didinmeliyiz.

Var olma ve Türkiye'yi kurtarma savaşını toplumcular kazanacaktır. Yurdumuz bugün özlediğimiz çağdaş uygurlik düzeyine ulaşacaktır ve bunun en büyük payı, bugün toplumculuk savaşının öncülüğünü yapan gerçek yurtsever aydınların olacaktır.

Yarın güzel olacaktır. Yılmak yok bu gitiste, dönüş yok!

değintiler

YARDIM

Içinden geldiği için, inandığı için yardım edecek çok mudur? Bu, «yok mudur?» sorusuna karşılık vermekten zordur. Belki zor değil ya, alınan karşılık pek acı olacaktır.

Coğu kişilere sorulunca, kendini, yardım yapacak durumda görmez. Eksikliklerini, yokluklarını, yoksunluklarını bir-bir sayar da, gerçekte kendisinin yardıma gereklik duyduğunu söyleyiverir. Aciyip yardım edeceğiniz gelir...

Kendisinden çok daha kötü koşullar içinde bulunanları tanımlı olanlar yok değildir. İşte öyleleri yokluklarından, sıkıntılardan yakından çekinebilir, utanabilirler.

Gerçekten korkunç koşullar içinde yaşayanları, bütün sayısında tasınılayamız. Gördüklerimiz, bütünü çok küçük bir bölümündür. Köşebası dilencilerinin durumunda olanların gerçek sayısı milyonlarla olabilir.

Örgütlenmiş bir toplumda, kişilere tek-tek yaptığı yardım, yardımlaşmanın amacını sağlayamaz. Bu dağınık yardımçıları da örgütlenmek gerekir. Bunun yolu, yardım kurumları kurmaktır. Kurulmuştur da. Kızılay, Çocuk Esirgeme, Türk Hava Kurumları gibi tannmışlar yanında, bölgesel kuruluşlar da vardır.

Içinden geldiği için yardım edecek kişi, yardımının amacına ulaşması için lyl yolları da seçebilmelidir.

**SÜREYYA
ERYAŞAR**